

Čas nás mění

Helena Vondráčková

Cítím pohled tvůj,
z očíh tvých se dá vyčíst touha,
má lásko.
Nic mi neslibuj,
sliby jsou jen slůvka pouhá.
Chci náruč tvou.

Nechci zas zůstat stát
ve dveřích, když odcházíš.
Řekni: Pojď blíž,
moc mi scházíš.

Chci tvé dotyky cítit,
chci tvou náruč stisknout víc.
Že nikam nespěcháš,
snad jednou můžeš mi říct,
můžeš jednou říct.

Čas je proti nám,
všechny krásné chvíle zkrátí,
má lásko.
Ty patříš vteřinám
a já čekám, kdy se jen vrátíš.
Chci náruč tvou.

Není čas na pár slov,
na pouhé pohlazení.
Já vnímám,
jak čas nás mění.

Chci tvé dotyky cítit,
chci tvou náruč stisknout víc.
Že nikam nespěcháš,
snad jednou můžeš mi říct,
můžeš jednou říct.

Že nikam nespěcháš,
snad jednou můžeš mi říct,
můžeš jednou říct,
říct...

Chci tvé dotyky cítit,
chci tvou náruč stisknout víc.
Všechno kolem se řítí,
z lásky není nic.
Že nikam nespěcháš,
snad jednou můžeš mi říct,
snad jednou mi můžeš říct.

Chci tvé dotyky cítit,
chci tvou náruč stisknout víc.
Všechno kolem se řítí,
z lásky není nic.
Že nikam nespěcháš,
snad jednou můžeš mi říct,
snad jen jednou můžeš to říct.
Tištěno z www.txp.cz